

Per què s'és tan estricte amb els efectes adversos de les vacunes?

«És més probable tenir complicacions pels antiinflamatoris que ens recepten contra els efectes lleus de la vacunació que fer una trombosi per la mateixa vacunació»

Un vial d'AstraZeneca. | ACN

Tot i que encara manca i cal mantenir (i alimentar) la paciència, sembla que comencem a entreveure una llum que podria ser el final del túnel de la pandèmia que ha condicionat les nostres vides de manera tan incisiva en el darrer any. Tenim dades per a l'esperança, però cal ser prudents. Però, com de prudents? I, sobretot, en què?

Pel que fa a la malaltia, som en plena quarta onada. Aquest virus desconcertant se segueix rebel·lant contra els intents humans de fer-lo desaparèixer. Encara no havien estat donats d'alta de les unitats de cures intensives malalts de la tercera onada, i potser de les anteriors, quan ingressen els de la quarta. I és que a intensius se sap la data en què s'ingressa, però no la data en què es pot donar l'alta.

El motiu per a l'esperança és la vacunació. Globalment està clar que allà on més es vacuna, més minva el nombre de nous casos de malalts per virus i és menor la gravetat de la malaltia en els qui la contrauen. A Catalunya, on s'ha vacunat entorn el 90% dels ingressats a residències, el nombre d'afectats i de defuncions en els residents ha disminuït de forma espectacular: només del febrer al març d'enguany va caure un 77%.

Aquestes dades són una molt bona notícia; no només per ella mateixa -pel patiment que va provocar-. Sinó, perquè permet extrapolar i contribuir a donar confiança en la resposta dels altres grups d'edat. Se sap també que els afectats per coronavirus que havien rebut una primera dosi, ulla viu perquè pot succeir, la gravetat de la malaltia és molt menor, com també ho és la probabilitat d'ingressar a intensius.

Ara bé, com en tot procés mèdic hi ha entrebancs. La major part no els coneixem, però els relacionats amb el coronavirus, sí. La cobertura mediàtica d'aquesta malaltia no l'havia tingut cap altra. Però, si es fes la cobertura de la implantació de molts nous medicaments s'hi trobarien també complicacions, que no són tantes, perquè són processos molt regulats.

Es va suspendre temporalment la vacunació amb AstraZeneca, perquè hi va haver una possible associació entre la seva inoculació i estranys (rars, poc freqüents) casos de trombosi. Un entre cada cent mil vacunats. Al Regne Unit és la vacuna més aplicada, i gràcies a la seva generalització ja reobren els pubs, els clubs socials per a la gent del carrer.

Avui no arriben les dosis de la vacuna de Janssen, mentre s'estudien uns casos de trombosi als Estats Units ?una vacuna interessant perquè només requereix una sola dosi. Ara bé, quants casos són? Les probables associacions amb trombosis són de l'ordre de mitja dotzena entre set milions d'inoculats (<https://www.naciodigital.cat/noticia/218621/janssen-atura-entrega-vacuna-europa-mentre-estudien-casos-trombosi-eua>) . Altre cop, una probabilitat molt baixa.

La prudència és lloable, però aquesta aturada en la vacunació no generarà més afectats per coronavirus? És més probable tenir complicacions per medicar-nos amb els antiinflamatoris que ens recepten per pal·liar els efectes temporals i majoritàriament lleus de la vacunació, que fer una trombosi per la mateixa vacunació. És més probable morir per coronavirus, que fer una trombosi per la vacunació.

Estem tan acostumats a determinats medicaments que ni llegim el prospecte. Acceptem el risc descrit, perquè sabem que la millora és molt més probable i solucionarà el nostre problema. En aquests casos, la confiança fa que no apliquem el principi de precaució. Perquè potser si l'apliquéssim estrictament, les farmàcies veurien greument minvada la seva disponibilitat de recursos. En canvi, n'hi ha una a cada cantonada. I benvinguda.

Per què, doncs, en les vacunes s'és tan estricte? Potser esperem que la vacunació sigui la panacea que ens farà desaparèixer els mals anteriors. Però, indistriablement arribem a la vacunació amb les patologies prèvies; i la vacuna, desenganyem-nos, no en cura cap. Només és una pantalla amb una probabilitat d'èxit molt elevada enfront de la infecció pel SARS-CoV-2.

Potser demanem a la vida una seguretat absoluta, quan sabem que no existeix enlloc? Qui es farà càrrec de les morts dels qui no es vacunaran en els pròxims dies per manca de vacunes? En fi, les dades globals indiquen que la vacunació és l'eina proporcionada per la recerca que pot minvar l'impacte en vides i patiment de la Covid-19. És la que fa la llum al final del túnel. Però encara hi som dins.

Esperant que es mantingui un bon ritme de vacunació per doblegar la pandèmia, ni tan sols els qui hem rebut les primeres dosis no ens podem relaxar. A banda de poder emmalaltir, si la vacuna ens protegeix de la infecció, podem ser transmissors del virus. Així que, mentre esperem la immunització generalitzada, cal mantenir les barreres per mantenir el virus allunyat: mascaretes, distància i mesures d'higiene. Ànims, que queda menys.

[plantillacoronavirus]